

DE
SACROSANCTAE
VIRGINIS MONTIS ACVTITRANS-
LATIONE ET MIRACVLIS
PANEGRIS.

AD ILL^m. ET R^m. D. D. IOA. AL-
fonsum Moscosum Malacitanae Ecclesiae
Episcopum dignissimum.

AUTORE IOANNE A QVILARIO ANTI-
quariae bonarum literarum publico professore.

Anno

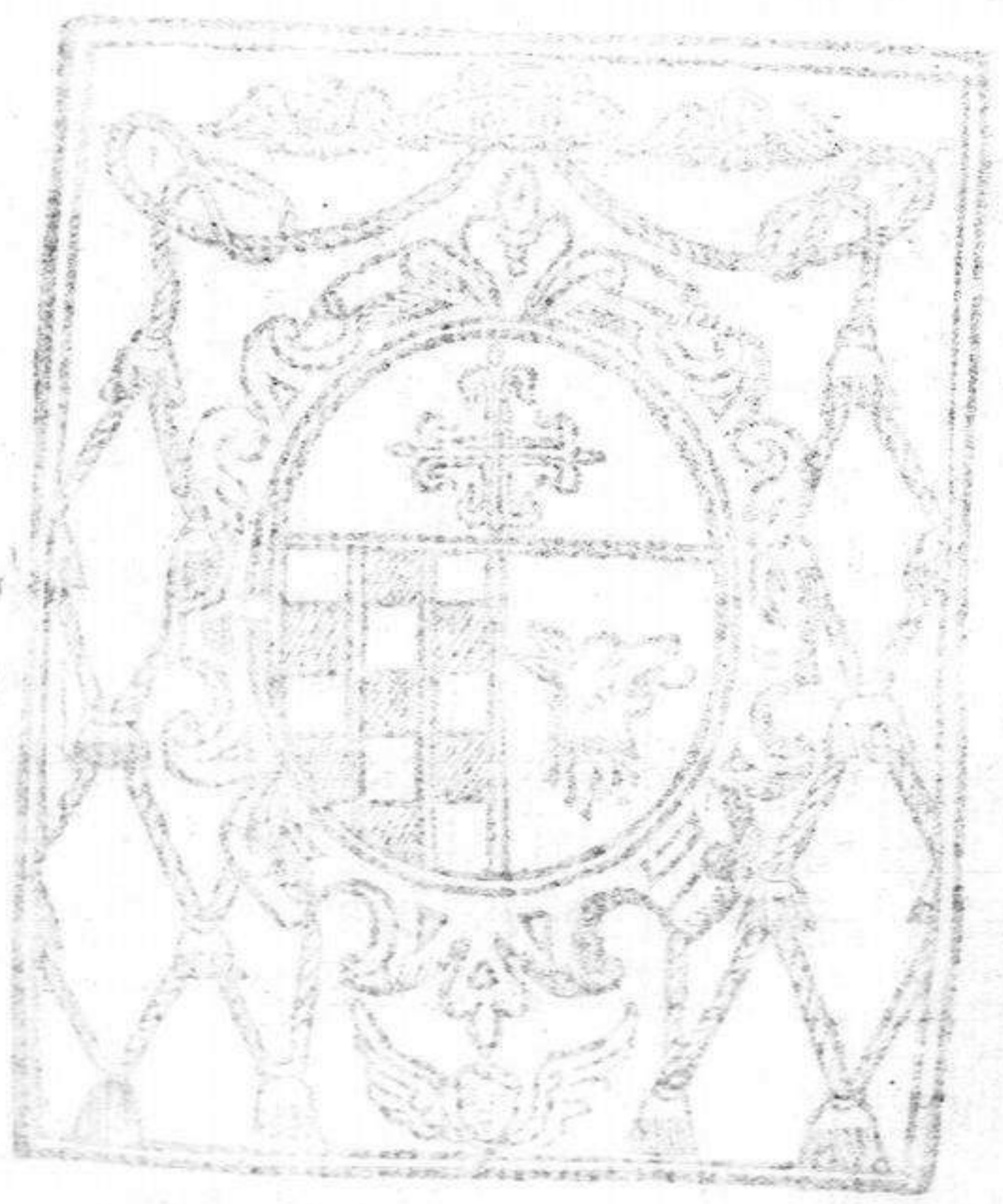
1609

Malaca apud Ioannem Rene.
Anno. 1609.

DE
ACROSTICAE
VIS GINIS MONTIS ACUTI TRANK
LATIONE ET MIRACULIS
RAMEGOTIS.

AD ILL. ET R. D. D. IO. A. AL.
Magnum Maphonem Malacitanam Ecclesiam
Episcopum dignissimum.

AVTORE IOHANNI AOVILLARIO ANTI
quae Pontium lectum publico professore.

1609

1609

Malaca apud Ioannem Renc.
Anno. 1609.

Y O Miguel de Aguilar Arnao Secretario del Santo Officio de la Inquificion en el fisco de la ciudad de Cordoua, Notario mayor de la ciudad de Antequera y su Vicaria, doy fe que el Licenciado Ioan de Aguilar Regente de la Cathedra de Latinitad de Antequera, tiene licencia in scriptis de su Señoria Don Ioan Alonso de Moscoso, Obispo de Malaga del Consejo de su Magestad, para imprimir los versos latinos que compuso intitulos De translatione, & miraculis sanctissimæ Virginis Montis acuti. Dada la dicha licencia firmada de su Señoria en Malaga a. 17. de Abril deste año de 1609. Y para que conste di el presente en Antequera a dos de Junio de mil y seiscientos y nueue años.

Miguel de Aguilar Arnao.

Censura Patris Martini de Roa viri undecumq; doctissimi è Societate Iesu Sacra scriptura professoris in Collegio Cordubensi.

LEgi, relegi panegyricū hoc carmen ab Ioanne Aquilario D. Virgini Aspricollis dictum, dicatumque. Visum mihi æque pium, ac eruditum, & numerosum; auctore dignum; cuius ego ingenium ab ipso puero noui, probaui, præstiti; pietatem expertus amaui, præcepi doctrinam. Cuncta ostendit euentus: cum in alijs locis, tum Antiquariæ vrbe veteri, ac nobili: vbi ad virtutem iuxta atque litteras, iuuentuti doctrina præit, sed magis exemplo. Quare de carmine censeo, lucem aspicere, de auctore benignitatem doctissimi, atque pijsissimi Præfulis experiri iure, ac merito debere. Cordubæ in Collegio Societ. Iesu. Kal. Mai. an. 1609.

Martinus de Roa.

ILLVSTRISSIMO AC REVE
rendissimo D. D. Ioanni Alfonso Moscoso
Malacitana Ecclesiae Episcopo dig-
nissimo L. M. D. D.

IBI, PRAESVL AMPLISSI-
me, diuę Virginis Aspricollis nuper, à
Belgis Antiquariam translatae debetur
Panegyris. Tibi, inquam, qui tantum la-
boris, sollicitudinis, & liberalitatis in sa-
cratissimę Virginis triumphum impen-
disti: qui tua ipsius pręsentia, & aucto-
ritate celeberrimam pompam, & solemnianouendialis sa-
cri decorasti: qui sanctissimę Virgini argenteam lampa-
dem multorum aureorum opus libens, merito dedicasti.
Debetur igitur: a me pręsertim scripta; qui totus tuus sum,
qui à te semper liberaliter tractatus meę erga te obseruan-
tię, & pietatis ostendendę occasionem nunquam non op-
taui; nunc tandem diuinitus oblatam non dimittam. Vale.

Joannes Aquilarius.

LECTORI. S.

IN CELEBRI ILLO POE-
tarum agone, qui nuper apud nos An-
tiquaria editus est in laudem sacro-
sanctæ Virginis Aspricollis, de trās-
tatione, deque innumeris, clarissimisque ipsius mi-
raculis in augustissimo eiusdem templo Panegy-
rim hanc illustrissimo nostro Prasuli, & Ciuita-
ti recitaueram uniuersa: eam in presenti offe-
ro tibi, pie lector, ut simul & felicitate nostra,
qui talem nacti sumus Presidem gaudere, &
Deiparæ Virginis laudibus frui possis. Fruere,
& vale.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿
El licenciado Luis Martin de la
Plaza al Autor.

Contan heroica voz tu canto ordenas,
Cisne Andaluz, que su divino acento
dudosa admiracion le pone al viento,
si aun canta el que sepultan las Sirenas.
Su propria Musa, pues su trompa suenas,
te inspira: mas con noble sentimiento
llora escuchando tu animoso aliento,
que no ay Virgilio, por faltar Mecenas.
Mas si el Heroe Toscano quiso, y pudo
darle à Virgilio honor, y à su memoria
estimacion el tiempo, gloria humana:
Tu de la Virgen luz de Monteagudo,
tendras premio inmortal, no humana gloria,
que ayer nacio para morir mañana.

JAL MAESTRO IOAN DE

Aguilar Patrono de la lengua Latina,

Poeta excelentissimo.

El licenciado L. Valdivieso de Burgos.

D.

EL Panegyrico vuestro
con su artificio y decoro
haze nuestro siglo de oro:
tal obra de tal Maestro.

Tuo Roma hijos bellos,
y (juzgando entre las dos)
honrais solo á España vos
mas que a Roma todos ellos.

Eidem idem de eodem.

*Sic tua Pieridū resonāt sacra carmina musā,
Ut videare tuis alter Apollo focus.*

**Alonso de Aguilar a su hermano
el Autor.**

EN vos soberano Orpheo
de voz y plectro diuino,
por vn modo peregrino
vn Aguila y Cisne veo:
A la que es de Dios Esphera
como Aguila os remontais:
y como Cisne cantais
su gloria, y la de Antequera.

J DEL DOCTOR AUGUSTIN
de Tejada Paez al Auñtor.
Decimas.

LA Aguila remonta el buelo
al risco mas encumbrado,
Vos **AGUILAR** celebrado,
lo remontais hasta el cie'o.
Y al mundo nuevo modelo
dais de ingenio singular,
porque el que os oye cantar
piensa que sois cisne en Cumas!
y el que os ve batir las plumas
que sois Aguila, **AGUILAR.**

Si el Aguila se renueua
bañandose en la corriente,
vos os bañays en la fuente
que Dios elige, y aprueua.
Donde con la pluma nueva
tanto el buelo auéis subido,
que si el de Iuan fue admitido
en Christo (quando dormia)
vos en su madre Maria
auéis fabricado el nido.

J Joan Baptista de Mesa al Licenciado
Ioan de Aguilar.

Si eternizas el dia,
en que hizo su espalda
puerte Xenil, por do passasse el Mõte,
que otro tiempo solia,
darle gloria al Escalda,
y aora se la da á nuestro Orizonte,
que mucho es se remonte,
tu nombre hasta el Cielo
Cisne en el cãto, y Aguila en el buelo?

DE TRANSLATIONE, ET MI
raculis Sanctissima Virginis Montisacuti
Ioannis Aquilarij Panegyris.

I N noua, fert pietas, matrem celebrare Tonantis
Templa peregrinis translata sedibus axis
Parrhasij ad veterem, rapidi quæ Singilis, urbem
Nomen habet. Tu virgo faue: te nostra Thalia
Læta canit: supplexque tuo se addicit honori.
Tu Virgo mihi carmen eris, dum vita manebit.
Tuque o magne Parens, insignis gloria nostri
Seculi, & Aonidum Mæcenas inclyte, cæptis
Adspirato meis: & Virginis accipe laudes.

Cærule in angustum qua cogitur Amphitrite:
Et pater Oceanus sæuit, fluctuque sonanti
Verberat à Christi diuisos orbe Britannos:
Qua, Germane ferox, Erymãthida suspicis ursam
Æthere pendentem summo, capiti que minantem:
Et Musam, Scaldimque inter, celeberrima Belgis
Flumina: Siche munijuxta, Demera que liquentes
Propter aquas: medioque tui Brabantica tellus,
Asper in immensum collis se attolit Olympi
Æmulus, æthereoque illudit vertice nubes
Arduus aërias, supremaque sidera pulsat:
Vt monti asperitas dederit cognomen Acuto.

Hanc coluit sedē reliquis magis omnibus unam
Virgo parens: dorso que domum sibi legit in alto
Exiguam: dura que cauo sub robore quercus
(Res mira) inclusit cælo venerabile numen.
Ut qua mortiferi caput exitiale Draconis
Fregerat, hæc eadem, prima vetus vltima parentis
Dedecus, infernique opera inuidiosa tyranni:
Diuino evertens astu, dextraque potenti
Tartarei prædam regis cæli que ruinam
Sedibus exigeret fœdissima monstra vetustis:
Vnde illa ambignas voces responsa solebant
Reddere sollicitis animis: Dodonia testis
Silua, habitæ que olim Graijs oracula quercus:
Quas modò sancta suo cæli regina patennis
Purpureo sacrat vultu, quem pronus adorat
Angelus, & totus supplex veneratur Olympus:
Cui famulatur humus, quem pallidus horret Auer
Ad cuius radios caligine conditur atra (nisi
Phœbus, & obscura nequidquam læpade fulget
Luna soror: tantum sacro decus enitet ore!)
Vertice in hoc igitur virgo medicina, salus que
Extitit agrorum, communeque gentis asylum:
Pugnarumque graues casus, horrentia que inter
Tela, & inundantes ciuili sanguine campos,
Letiferos interque globos, tormenta per auras
Quos longè iaciunt, violenti fulminis instar
Ære cauo, quatuntque æquantia mœnia cælum:

Inter mille vias leti, discriminis inter
Mille modos, quos saeva parit vis Martis iniqui,
Catholici semper largam sensere benigna
Matris opem: sensit que auersi numinis iras
Desertor sacrae fidei, legisque Batavus,
Qui insanum stulti sectatur dogma Lutheri:
Impia Catholico qui mouit bella Philippo.
Vt proles (sic fama canit) scelerata gigantum,
Corporis Enceladus metuenda mole superbus,
Et iuga protelis Rhodus montana coruscans;
Porphiriō, saeuusque Mimas, toruusq; Damastor:
Tuque Typhoe audax, atq; Aetheris horror Echion,
Caestes ausi Phlegrae stante, minaci
Solicitare manu sedes; folioque Tonantem
Deturbare suo; captiuamque numina caelo
Tracta (nefas) centum sauis onerare catenis.
Ex templo totum volitans ite Fama per orbem:
Raraque multiplici celebrat miracula lingua,
Quae sincerae Dei genitrix virtute potenti
Ediderat, reuocans alios e faucibus Orci,
Vitalique iubens animas iam luce carentes
Lethae reuehi cimba, indignante trifauce
Custode, & nudas rigidus qui transuehit umbras
Nauta, Tartarea Stygis admirantibus undis.
Restituens alijs, longe post tempora noctis,
Aethereum lucis que inbar, Solisque decorem;
Et veras rerum formas, variosque colores.

Ille fugit stygij saevissima vincula tyranni
Torquentis, patiente Deo, miserabile corpus.
Utitur hic membris ager: crura ille, manusque
Rite mover: recipitque alius nova munera lingua.
Denique post longi tristissima tedia morbi,
Et iam depositus graditur paralyticus olim:
Firmaque figit humi ~~validis~~ vestigia plantis.
Nota loquor. Vidit, Pater, ANTIQVARIATE
Obstupuitque rei populus novitate fidelis: (cū.
Obstupuit Medicina potens, Natura superbum
Cōtraxit collum, & victas dedit utraque palmas:
Tu mihi, virgo, recens testis pro millibus una,
Gaudia legitimi, quæ despiciens Hymenar,
Conditionem hominum tædasque perosa iugales,
Principis ætherei thalamosque, fidemque sequuta
Auspice doctorum celebri ductore, superno
Vouisti sponso, quam longa in tempora vita,
Virginitatis opes, magno gratissima regi
Munera, virgineum qui ducit candidus agmen.
Esto, inquam, tu sola mihi, sacra scemina, testis:
Tu dilecta Deo, virtutis macta virago;
Ægra quidem nuper, miseroque affixa gravato,
Iam vero incolumis caelestia virginis ora
Quæ & spectas, & grata illi soteria reddis.
Namque tibi, faciente fide, miserata iacenti
Virginei regina chori veneranda, potentem
Porrexit dextram, iussitque relinquere lectum:

Post ternos solis cursus reuolubilis anni,
In quibus Herculei morbi languore caduco
Vexata, humana iam deficiente medela
Ad magni regis matrem conuersa, petisti
Virgo fidelis opem: tulit & tua protinus ingens
Præmia digna fides: morbo fugiente vetusto,
Viribus, & priscis subito in sua membra reuersis.
Quid referam nauas? vectorum nomina longa
Quid memorẽ serie? quorum tua templa frequẽtas
Nulli credibilis numerus, te, virgo, iubente.
Qui portum in columis tenuit, sæuique periclis
Defunctus pelagi, quæ maxima uouerat alto
Donatholo suspendit ouans, vestesque madentes.
Ipsa etenim undisonos fluctus, pontique procellas,
Neptunique minas cohibes: verumque tridentem
Sola tenes: tumidique salis moderaris habenas.
Tecolit ipse pater Nereus, quem falsa marinum
Fama canit regem; teque & Portunus adorat.
Nimbo susquetibi supplex assurgit Orion:
Tyndaridaeque duo, timidis fœlicia nautis
Sidera, & æquoreas quidquid dominatur inundas.
Imperioque tuo vinculis, & carcere frenat
Æolus obscuro ventos, nimbosque frementes.

Interea magis, atq; magis noua surgere bellas
Atque intestino turbari Belgica motu:
Continuo Alecto crudeli armata furore,
Impiaque horrifici nutritrix Discordia belli,

Civilis funesta serunt incendia flamma
Pectoribus penetrat tacitum praecordia virus,
Solicitatque hominum mentes, turbatque quietem.
Scindunt sese omnes studia in contraria Belgae.
Hos agitant Furiae, Martisque ferocis, Enyo
Sava comes, rauco armatas ciet are cateruas:
Inque Deum, regem inque suum iubet arma rebelles
sumere, & ardentis animos in praelia mittit.
His antiquus amor fidei, & ^{pietatis} religionis auita,
Imperiumque sui regis ^{iusta induit} ~~prosequitur~~ arma.
Serica iam tenues volitant vexilla per auras:
Horrendoque tonant longè ^{causa} tympana pulsus,
Tympana rite Jovis trepidos imitata fragores.
Arma sonant, atque arma micant, incudibus arma
Scintillant, gelidisque ardet Gradivus in oris.
Per campos acies iam luce coruscat abena:
& ferro, flammaque ferox insultat in hostem.
Aggeribus ruptis, effrena licentia ponti
Cum stabulis armenta suis, tumido aequore mergit:
Obruit incautos ciues, atque opida inundat.
Mantia celsa cadunt, Marte impellente: ruinam
Cum sonitu trahit horrifico sublimis ab alto
Turris: & innumera violentis ignibus urbes
In cineres versa fumant. Furit impia flamma
In Cererem, segetes vastat, faelicis honores
Pomona Floraque rapit, late omnia foedat.
Quin etiam templis rabies hostilis, & aris

*N*on parcat, cupiens ausis violare nefandis,
*S*acrilegaque manu sanctam venerabilis aedem,
*V*irgo tuam, frustra: nam summa potentia regis
*A*etherei imposuit legem, Vulcane, modumque,
*D*ire tibi: iussitque acres incendia vires
*P*onere, & innocuas leuiter sacra lambere tecta.
*N*am velut ardenti regis fornace superbi
*I*mperio clausi pueri crepitantibus ignis
*I*lluseremini, spectante Semiramis alta,
*C*oactilibus cinctam muris quam condidit urbe
*S*ic non concessit fauis attingere flammis
*V*irginis effigiem: cuius reuerentia mouit
*I*psa elementa, magis quam pectora dura scelesti
*H*eretici: tam saeva animis dominatur Erynnis!

*Q*uod metuēs magni Alberti prudentia, nec nō
*I*sabella, tuo pietas, quae in pectore regnat:
*A*mbo Catholicis animis, caelestibus ambo
*C*onsilijs, fidei diuino robore, Acutum
*M*utastis montem in nostram (mirabile dictu)
*S*ingiliam, nam sola fides miracula tanta
*P*erficit, O soboles dignissima laude parentum
*I*mmensa! O Caroli proles! o nata Philippi!
*V*t taceam herōes, quos nunquam fama tacebit.
*N*obile par regum iustitudo maxima belli
*F*ulmina, Catholico celebres cognomine, Martem
*B*ellonamque simul, te, inquam, Ferrandae tuorum
*P*residium, cladem Mauri: temagna Virago,

Isabella ferox, animis dulcissima nostris
Nomina, quæ stabunt, terris dum nomē Iberum
Stabit, & Hispano gaudebimus orbe recepto;
Reliquijs Arabum, pulsis Mahumetis alumnis,
Crudelique iugo, saevaque tyrannide tandem
Omnino excusa; regali vindice dextra:
Sacula Titanis postquam rota volverat octo.
Tam magna auspicijs debetur gloria vestris.

Rhenus ut Archiducis cognovit iussa, suumque
Dedecus: Hesperij queritur sibi Batidos oras
Preferri, Oceanique suis replet omne querelis
Æquor, & horrissonis mugitibus intonat undas,
Thetyos inque aula fremit horridus ore superbo.
At Scaldis patria casu percussus iniquo
Obstupuit; stetit unda rigens, & fontibus hæsit.
Musa graui marore iacens, solemniam ponto
Munera posse negat se se persolvere aquarum,
Namque furens calido irarum tenuatur ab aestu.
Sub terris tibi pandis iter, trepidansque pudore,
O Demera infelix, raucocum murmure vectus
In patrem Scaldim, mæstis in glorius undis
Influis, antiquis nunquam fruiture triumphis.
Ipse etiam collis tanto spoliatus honore
Florea ferta procul iactat; veteremque nitorem
Exuit; & varijs pro floribus induit acres
Nunc spinas; tribulisque, & sentibus horret acutis.
Nulla choros agitat Nais, lacrimatur Oreas

Valle suo, replent tristes iuga Celsa Neapē
Questibus, et Driades gemitu nemus omnes fatigāt.

Denique nostrorum cultumque, fidemq; secuta
Hesperiam Sacra Virgo petit: Belgasque relinquit
Sponte sua: ut quondam regis pertasa cruentum
Hebrai facinus Nilotica fugit in arua,
Infanti metuens Christo, quem saeva tyranni
Querebat rabies furijs accensa malignis,
Auctorem vita morte oppressura nefanda.

Sequana tunc primum plantis reuerētior undas
Aduoluit, regina, tuis: atque aurea tanti
Numinis aggreditur liquidis vestigia labris
Tāgere: tentat idem Ligeris, rapidusq; Garumna:
Quisque suas certat studijs offerre Mariae
Largus opes: superant ripas, sistuntq; fluenta
Virgineum visura decus spectabile caelo.

Ast ubi peruenit, qua sese excelsa Pyrene
In caelum tollit, scopulisque minacibus auras
Contemnit volucres, ventosque laceßit inuanes:
Religione pia venerabile numen adorans,
Exaquat planis sublimia culmina campis:
Difficiles aperitque vias, sternensque salebras,
Aerium, regina, tibi caput inclinat mons.
Hinc progressa, pios vultu virgo inclyta Iberos
Latificat: tandemque manus fugisse scelestas
Caluini gaudet: glauco decoratus amictu,
Et sacros tenera redimitus arundine crines

Latitia fluis exultans, atque obuius ultro
Christifera aduentum grataris Iberis, Maria.

Durius in primis celebris regnator aquarum
Hesperia, tuque auratas qui volvis arenas,
O Tage, splendori nos ostentatis Olympi.

Non deest officio leni pater agmine Batis
Batis Iberiacos inter rex maximus amnes,

Qui magis Oceano bellum ciet amulus undis,

Quam famulis inseruit aquis: ita mole superbit.

Vt vero sacri vultus noua lumina sensit,

Diuinoque suas decorari munere limphas,

Regia populeis velatus tempora ramis

Singilis, e summa niuem caput extulit unda,

Adspectans lucem immensam, magnique Tonantis

Aligeras inter matrem aduentare cohortes.

Naiadum comitante choro, pius amnis ad ipsam

Progreditur ripam, meritos habiturus honores

Principis Aetherei matri, pro munere tanto.

Atque tuos excelsa pedes, regina volutus,

Et maiestatem tantam stupefactus adorans,

Talibus ora modis supplexque, hilarisque resoluit.

Salve, o vera Dei genitrix, pulcerrima, salve

Virgo iterum, caeleste meo decus addita regno:

Quae prociat Arctoi gelidis regionibus Axis,

Per varias gentes, atque aspera multa viarum

Nos petis: Et tanto dignaris numine sedem

Nostre urbis: cuius merito iam mœnibus altis

Gratulor aeternum decus: & mihi gratulor ipsi.

Dixit: & ingenti plausu serunt murmure limpha:
Siluaque suppliciter flexit vicina cacumen;

Tetacitis, Virgo, tenutibus alma salutans.

Nimpharumque chorus ripis exsultat amœnis:

In iussusque leues ducit de more choreas

Inter semanibus nexis, instarque catena,

Gramine pars viridi, pars a quore mollis arena

Ludunt, alternisque mouent vestigia plantis

Ad numerum: repetitque canis erupibus Echo

Carmina, quæ pulsis aurato pectine neruis;

Gutturis, atque lyra mirando fœdere cantant.

Tunc pater ipse, iubens consistere protinus undas,

Sceptro sternit aqua fluctus, & præuius alma

Virginis it pedibus ductor fulgentibus, usque

Fluminis ad lati contraria littora, cuius

Sedulo in aduersa numen deponit arena.

Ille gradu celeri fluuium, camposque relinquit.

Donec ad antiqua conspectum peruenit urbis.

Quæcumque ingreditur reuirescunt gramina, flores

Dat genialis humus, frondes dat silua recentes,

Vernat ager, Zephiri spirant, & prata colore

Gemmea pinguntur vario, ver ferre iubetur

Autumnus: floresque simul, fructusque alieno

Tempore Pomona adspiciens, miratur. & ipsa

Tellus purpurea subito se veste decoram.

Fama præt: procerumq; volans illapsa per aures,

Nuntiat aduentum sacrae Virginis: inde
Vulgus adit; totamque euasat ciuibus urbem.
Undique turba ruit, studio caeleste videndi
Virginis os, latosque tenet denso agmine campos.
Fundit sese omnis populus, robusta iuuentus,
Inuvalidique senes, pueri, cupidaque puella,
Lati animis, lato testantes gaudia vultu.
Praecipue pius Antistes, Pastorque benignus,
Cui Deus ipse sui curam mandauit ouilis;
Occurrit, princeps opera inter talia semper:
Atque Sacerdotum magna stipante caterua,
Insignem comitatur ouans longo ordine pompam,
Effigiem donec sacra in sede locauit.
Dumque optata diu Virgo subit aurea tecta,
Dulcisono mulcet iuuenum chorus aethera cantu:
Virgineasque sacro modulatur carmine laudes.
Tum sacer ipse preces Mystes effundit ab imo
Pectore, solemnique cantu; pia turba canenti,
Atque animis, atque ore fauet, rumore secundo.
Singilis interea felici pignore diuae
Virginis, Et tanto caeli decoratus honore
Quaque suis, cernens, accedat gloria ripis;
Et fortunatis antiqua moenibus urbis
Singilia, atque adeo cupiens noua gaudia cunctis
Ostentare modis, caelo gratissimus amnis
Praereliquis, cygnos vocat in sua tecta canoros.
Rupe sub aera, gelidi quae ad Singilis oras

Tollitur in cœlū, quae se **ANTIQUARIA** molli
Ostendens tumulo, spectat procul ardua limphas
Singilides, latumque nemus, camposque virentes
Versus Hyperborei sidus glaciale Bootæ;
Regia celsa Dei Pario de marmore constat
Antrum ingens, cuius solido ex adamante columna:
Cristallo fabricata nitent sublimia tecta:
Versicolor que soli faciem depingit iaspis.
Stat medio, regis pro maiestate, tribunal
Gemmis collucens partim, partimque nitore
Electri, & Libyci dentis candore nivali.
Coralloque gradus, altumque sedile rubescunt,
Chrysolitisque ardent aureis, rutiloque pyropo.
Corniger, hoc sanctusque senex, canaque verendus
Casarie; in solio residet: gemmataque praefert
Sceptra manu: niveumque caput, crinesque decori
Undique regali cincti diademate fulgent.

Huc dicto citius volucris properavit olorum
Grex: quatiens liquidum fugientibus aëra pennis,
Certatim magno cupiens sequisque parenti
Commendare; quibus vitrea suffultus in urna
Ad laenam, senior placido sic ore profatur.
Cygni noster honos, dulcissima nostra voluptas,
Scitis quanta meis accrescat gloria rebus
Virginis aduentu, quae in nostros secula fines
Aurea fert secum veteris de cardine mundi,
Secula Saturni non inferiora beatis

Temporibus vestri, nunc instat muneris usus.
Nunc, si quando alias, vocalia pandite dulci
Gutturum voce. Dei resonent mea littora Matrem.
Diuinis mulcere leues concentibus auras,
Luxque sit hac nobis gemma numerabilis alba.
Præterea sancti nomen Pastoris in astra
Tollite, magnifico qui pectore feruidus altum
Urget opus: decoransque nouo sacra festa triumpho,
Virginis, & Matris meritos celebrabit honores.
Nec vero ex vobis mihi non donatus abibit,
Pro tali officio, quisquam: namque ordine cunctis
Immortale decus, mirandaque premia reddam.
Hac fatus, tremefecit aquas rex magnus: at illi
Assensere omnes dictis plaudentibus alis:
Ostendensque Dei præcepta facessere promptum,
In nidum celeri recipit sequisque volatu.

FINIS.

¶ SACRO SANCTAE VIRGINI ASPRICOL
lis incredibili miraculorū multitudine clarissime à Belgis vsq;
que Antiquariam venienti Ioannes Aquilarius deuotus
numini, maiestatiq; pietatis ergo

.D. D.

Æ Therei regina poli, syncera Tonantis
Mater, & humanæ causa salutis, aue.
Tu modo ab Arctoïis Belgarum gentibus vsq;
Aurea Singiliam secula virgo geris:
Solamenq; piis, & opem mortalibus adfers
Morborū oppugnat, quos numerosa cohors.

Te veniente, venit e cœli fulgentia terris:
Lætaq; fertior prospicit aru. Ceres.
Discinctusq; sedet positus Mars, impia armis;
Paxq; alma Hispanos æthere lapla beat.
Pro quibus ecce aris supplex pia turba cliētum
Soluūt vota, cremant thura, feruntq; preces.

Eiusdem eodem argumento.

Iam venit in veterem rapidus quam Singilis urbē
Et celebri decorat nomine, & amne rigat;
Virgo decus cœli, terrarum gloria; Virgo,
Atq; Parens geniti, cui Deus ipse Parens.
Arctoa de gente venit, secumq; metallo
Secula Singiliam de meliore gerit,
Ipsa illi Virtus comes est, Verumq;, Fidesq;
Iustitia, & prisca cum Probitate, Pudor.
Fulget Amaltheę fecundo Copiacornu:
Fulget foelici sidere læta Salus,
Virginis aduentum sequitur genus omne bonorū,
Quidquid habet Tellus, quidquid Olympus habet.

AD VIRGINEM ASTRICOL
*lis super illud Canticorum. 6. Quasi Au
rora consurgens.*

Res nova: ab Arctoo surgens Aurora cubili
Hesperium roseis in mare fertur equis.
In Tartefiacas venit optatissima terras,
Neptuno Alcides qua patefecit iter.
Præcipiti volat ecce iugo, victisq; tenebris,
Purpureum rutilo spargit ab ore iubar.

Illius aduentu, quamuis non semper; diemq;
Libra pares truit; læuaq; surgit hyems;
Vernat ager; reuifcitur humus; noua germinat arbor;
Præca Verecundo murice picta rubent:
Dulcia Singulidæ modulantur carmina cygni:
Leni auditurus Singilis amne fluit.

LAVS DEO. O. M.

